

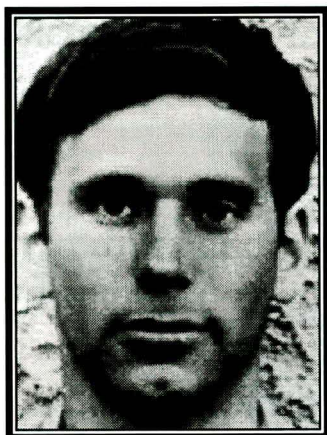

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן ירון ארנון ז"ל

בן עליזה וחנוך

נולד בירושלים

בתאריך ל' בשבט תשט"ו, 22/2/1955

התגייס בנובמבר 1974

שרת בחיל האוויר

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ט"ו באייר תשל"ח, 22/5/1978

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 4 קבר: 7

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 23 בנפלו

קורות חיים

בן חנוך ועליזה. נולד ביום ל' בשבט תשט"ו (22.2.1955) בירושלים. את שלוש שנות-לימודיו הראשונות עשה ביבשת אפריקה. משחזרה המשפחה לירושלים, נכנס לגימנסיה רחביה וסיים בה את לימודיו היסודיים והתיכוניים, במגמה ריאלית-ביולוגית. רוני היה חבר מסור בתנועת 'הצופים', כחניך - בשבט 'מצדה' וכמדריך - בשבט 'מודיעין'. קשרי הרעות שנקשרו בינו לבין חברי שבט 'מודיעין' הניעו אותו להמשיך בפעולות הדרכה גם בזמן שקיבל חופשות משירותו הצבאי. היה חובב תיאטרון והבמה הקלה והשתתף בחוגים אמנותיים שונים. בתום לימודיו, בטרם התגייס לצה"ל, הצטרף רוני לגרעין נח"ל 'רעים', לשנת-שירות, ובמסגרתו פעל לקידום ולחינוך של נוער בעיירת-הפיתוח ירוחם. את קשריו עם הנוער בירוחם לא ניתק גם בזמן שירותו בצבא. את שנת-שירותו בירוחם ניצל ללימודים באוניברסיטת בן-גוריון שבבאר-שבע.

במחצית נובמבר 1974 גויס רוני לצה"ל והתנדב לחיל-האוויר. השתלם בקורס-נווטים בבית-הספר לטיס והוצב כנווט בצוות-אוויר. במרס 1977 הוענקה לו דרגת סגן-משנה וכעבור שנה הועלה לדרגת סגן. בחוות-דעת

כתבו עליו הממונים: "צעיר עם פוטנציאל טוב מאוד". אך הגורל רצה שהפוטנציאל לא ימוצה עד-תום.

ביום ט"ו באייר תשל"ח (22.5.1978) נפל רוני בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים, שני אחים ואחות.

בשיחות עם ההורים ועם חברים ביקש רוני - בIODעו את הסיכונים שבתפקידו - כי אם יתרחש אסון לא להספידו ולא להנציחו. בני-משפחתו, חבריו וחניכיו הרבים, אמרו כי הם הכירו את רוני מקרוב ולמדו לכבדו ולאהוב אותו ואין הם נזקקים לסמלי-הנצחה חומריים כדי לנצור ברוחם את זכרו.

בדברי התנחומים להורים השכולים כתב מפקדו: "הכרתי את רוני ז"ל כשנה - כברת הדרך מסיום הקורס ועד להסבתו כאיש צוות-אוויר מבצעי בטייסת. בפרק-זמן זה ידעתי להעריך במיוחד את תכונותיו התרומיות וסגולותיו האישיות: הומור בריא ובגרות, רגישות, פתיחות וגישה חברתית לכול. היתה לו תמיד דעה אישית משלו בכל נושא וכן התייחסות מבוגרת לבעיות שמעבר לענייני היום-יום, שמצאה ביטוי מעשי במעורבותו בנושאי חינוך, הדרכה וחברה. גישתו המקצועית בטייסת התאפיינה בביקורת עצמית רבה וברצון עז ללמוד, להתקדם ולרכוש מהר את כל רזי המקצוע. חביב ואהוד היה על כל חבריו, משרה בת-צחוק ורוח טובה מסביבו. כזה נזכרנו".